

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
8.Bf.10/2017/7.sz.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben 2017. május 3. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. november 30. napján kihirdetett 25.B.360/2014/145. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 31.750 (harmincegyezer-hétszázötven) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

A vádlottat a törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) pont) és folytatólagosan elkövetett magánokirat felhasználása vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1 000 forintban határozta meg, engedélyezte az így kiszabott, összesen 100 000 forint pénzbüntetés részletekben való megfizetését, valamint rendelkezett a meg nem fizetés esetére a pénzbüntetésnek szabadságvesztésre való átváltoztatásáról. Rendelkezett továbbá a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról és a keletkezett bűnügyi költségről.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette.

A vádlott és védője irányának és indokainak megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést az ítélet ellen.

A ... Fellebbviteli Főügyészség BF.1181/2016/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján, nyilvános ülésen bírálta el.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő kifogásolta, hogy a törvényszék a vádlott következetes tagadó vallomásával szemben bűnösségét állapította meg, holott arra a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem lehetett kétséget kizáró módon következtetni. Egyértelmű, hogy T1, a vádlott testvére is részt vett a cég irányításában és nem lehet azt megállapítani, hogy védence tudattartama kiterjedt a bűncselekmények megvalósulására, ezért a vádlott felmentését indítványozta.

A vádlott utolsó szó jogán tett felszólalásában részletesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, ennek alapján álláspontja szerint arra vonható következtetés, hogy a ... Kft.-t nem ő

vezette, hanem T1 és T2 voltak a valódi irányítók. Azt nem tagadta, hogy az ... Bt. nem a saját áruját adta el az Kft.-nek, de az is lehet, hogy egyszerű közvetítő kereskedelem történt. Előadta, hogy nem életszerű, hogy az Kft. fenntartson két úgynevezett stróman céget, csak azért, hogy egy igen kis összegű áfa befizetését elkerülje. Kifogásolta, hogy az eljárás során a hatóságok nem vizsgálták, hogy valójában melyik cég volt az, aki nem fizetett közterhet az óriási mennyiségű horganytömb előállítására és értékesítése után.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábrán az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban Be.) 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülvizsgálta. A másodfokú bíróság a törvényben előírt teljes revízió keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan relatív jellegű eljárási szabálysértést, ami az érdemi felülbírálatot kizárná.

A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat okszerűen, a logika törvényeinek megfelelően, gondosan, megalapozottan értékelte.

A törvényszék indokolási kötelezettségét is részletesen, kifogástalanul teljesítette. A védelmi fellebbezések a bizonyítékok okszerű mérlegelésén keresztül támadták a tényállást, mely annak megalapozottsága folytán a tényálláshoz kötöttség (Be. 351-352. §§) elve folytán eredményre nem vezethetett. A bíróság részletesen megindokolta, hogy milyen okok folytán és mely bizonyítékokra alapította a releváns tényeket, és melyeket nem fogadott el a tényállás megállapítása során.

Jól követhetően értékelte a bizonyítékokat, mind azzal kapcsolatosan, hogy a vádlott irányította-e az Kft-t, mind pedig azzal, hogy valósult-e meg bűncselekmény a kft. irányítása során. Mindkét nagy kérdéskört vizsgálva részletesen elemezte és összevetette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, elsősorban a vádlott, valamint a tanúk vallomásait, és az okiratokat. A bizonyíték-értékelés folyamatáról számot adott, melynek kapcsán azonban az ítéletábrán rámutat, hogy helytelenül állapította meg a törvényszék az ítélet 15. oldalának utolsó bekezdésében, hogy T1-nek, a vádlott testvérének vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből. T1 vallomásait részletesen értékelte és ütköztette az egyéb bizonyítékokkal. A vallomás kirekesztése azt jelenti, hogy bizonyítékként azt egyáltalán nem veszi a bíróság figyelembe valamely oknál fogva, jelen esetben azonban az elsőfokú bíróság nem kirekesztette e bizonyítékot, hanem az értékelés eredményeként annak tartalmát elvetette.

Utal rá a másodfokú bíróság, hogy az ún. ténybíróságnak az elsőfokú bíróság minősül. A logika törvényeinek megfelelő elsőbírósági bizonyíték-értékelést és az azon alapuló helyes ténymegállapításokat a másodfokú bíróság nem mérlegelheti felül. Összegezve: az elsőfokú ítélet tényállása megalapozott, és annak érdemi megváltoztatására nincs eljárásjogi lehetőség.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a költségvetést károsító, valamint a közbizalom elleni bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak.

Az első fokon eljáró bíróság helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, és azokat, összevetve a büntetékiszabás egyéb elveivel, a súlyuknak megfelelően értékelte. A

büntetést a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is.

Az 2/2017. (II. 10.) AB határozata alkotmányos követelményként fogalmazta meg az eljárás elhúzódása esetén e tény enyhítő körülményként történő értékelését. Az eljárás elhúzódását az időmúlás, mint enyhítő körülmény mellett is figyelembe kell venni a büntetés kiszabása során. Jelen ügyben a nyomozást 2009. december 9-én rendelték el, és az ügyészség 2014. március 5-én emelt vádat. Az eljárás jelentős elhúzódásában T1-nak szerepe nem volt.

Erre, és az elkövetési érték alsó határhoz közelítő voltára tekintettel nem kifogásolható a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, és a vádlott előzetes mentesítésben részesítése. A törvénynek megfelelően alkalmazta a törvényszék a pénzbüntetést is a vádlottal szemben. A vagyoni jellegű joghátrány napi tételeinek számát és az egy napi tétel összegét is helyesen határozta meg. A büntetések további enyhítésének nincs indoka, de arra nézve nem is volt jogorvoslati kérelem. A szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtása esetére szólnak a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, a pénzbüntetés részletekben való megfizetésére, illetve meg nem fizetése esetén történő átváltoztatására, és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésének alkalmazásával helybenhagyta.

, 2017. május 3.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró,
Dr. Háger Tamás sk. bíró

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 25.B.360/2014/145. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2017. május 3.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke